

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Februárius' 28-dikán, 1826.

Magyar Ország.

Végzte az e' hónap' 11-dikén a' Magyar Országi T. Rendeknek Felséges Urunk és Aszszonyunk ditsősséges születések' napjainak köszöntése' alkalmatosságával tartott örök emlékezetet érdemlő beszédeknek: — „

A' Kolotsai Érsek' beszédje Császárné és Királyné Ő Felségéhez: „

„Szentséges Cs. K. Felség, Legkegyelmesebb Aszszony!

„Néünk, kik itt, Szentséges Felséged előtt, legmélységesebb tisztelettel megjelenünk, semmi nem lehet kedvesebb 's tisztelettel teljesebb szerentsénk, mint az, hogy az Országgyűlésre összesereglett Magyar Nemzetnek ránk bízott rendelését, hogy az ő, Szentséges Felséged eránt viseltető gyermeki hűségének és szeretetének érzéseit, 's azon buzgó ohajtásait, melyektől annak szíve a' Felséged születése innepi napjára nézve lelkesítettik, a' Felséged' Felséges thronusa elibe letegyük —

„Mivelhogy, minelutánna Sz. Felséged a' mi örvendező népünknek vígadózásai között a' mi Országunk szent Koronájával lett megkoronáztatása által mind a' Rendeknek ohajtásait betöltötte, mind pedig köztünk való maradása alatt ezen néphez mutatott anyai kegyességének és hajlandóságának jelei által legnyilvánlagosabban megbizonyította azt, hogy egy valóságos és nyájas Anya légyen — olly nagy ohajtozást hagyott Felséged a' magajelenléte után a' Rendeknél 's sőt Országunknak

minden lakosainál hátra, hogy tsak akkor érezzük tellyes boldogságban lenni magunkat, midőn megengedődik, hogy a' Felséges thronus előtt megjelenhessünk 's Anyánk' szemlélhetésének közélről örvendezhessünk.

„A' Sz. Felséged ránk nézve minden tekintetben illy szerentsés születése napja ugyan már három napja hogy elmúlt: de ki az, a' ki Februáriusnak 8-dikát annak 12-dikétől elválaszthatná, midőn az, nekünk, legnyájasabb Anyát, e' pedig gondoltatható legszeretetremlétebb Atyát adott a' Felségtek' Szentséges személyekben. Mindketten nagyon szerentsés 's fehér kövekkel jegyzendő napok! mert ezen napokon adott kezdetet az Isten, a' világ' mindenható kormányozója, annak a' boldogság' megfundálásának, a' mellyel minket illy sok millió egyéb alattvalóival egyetemben szerentséit.

„És mint hogy néünk ma az a' szerentsénk vala, hogy azon jótéteményeket, mellyeket a' Felséges Uralkodó reánk, a' maga leghűségesebb alattvalójira, leáraszt, ma aszthalhassuk, 's azért való kiólthatalan háláadási érzéseinket, a' maga szentséges thronusa előtt gyermeki alázatossággal kijelenthessük: ehezképpest Sz. Felséged a' maga anyai kegyessége szerént nem fog hajlandó nem lenni arra, hogy beszédünkben észre vegye, hogy egész Magyar Ország halhatósan érzi azt, hogy melly nagy kintset, melly erős gyámolt adott néki a' Isteni Gondviselés a' Szentséges Felséged Felséges Személyében.

„Midőn ezen érzéseket kijelentjük, nem czélunk mind azokat a felséges Virtusokat, a' mellyek ezen siralom völgyében az emberiség valóságos ékességei, 's mellyekkel az Isten, a' minden jóknak adója és kütfelje, Felségedet felékesítette, felszámolni 's méltó ditsérettel magasztaloi. Mi ezeket tsak tsudálhatjuk és tisztelhetjük; de érdemek szerént magasztalni nem vagyunk alkalmasok.

„Mert ki ne bámulna látván, hogy melly forró szeretettől buzdíttatik Sz. Felséged az Isten, a' maga véghetetlen szeretettel gazdag teremtője eránt? hogy melly határtalan lebotsátkozással és szelídséggel viseltetik Felséged a' maga felebarátja eránt, ámbár külső rangjára nézve melly alávaló legyen is az? Sz. Felségedhez képpest, hogy melly készséggel osztogatja Felséged a' maga kintseit minden szükölködőknek, e'képpen azt, a' mit Istentől vett, ugyan annak az Istennek, a' szegények' személyében, kiket illy megkülömböztetett bőkezűséggel gyámolít, adván vissza? hogy melly nagy lelki buzgósággal, melly szíves ájzatossággal teszi Felséged az Isteni szolgálatot, annyira, hogy ezen tekintetben valósággal Lelki Vezérlője' visszatartóztató kezeire van szüksége Felségednek? hogy a' maga Felséges thronusán ülve melly alázatosan lebotsátkozik Felséged szóval és tselekedettel, az Isten'annyának példaadása szerént, ki is, midőn az Angyalról Isten' annyának köszöntődne, magát az Ur' egyik szolgálojának nevezte.

„Mind ezek a' Sz. Felségednek ajándekoztatott Isten' adományai, olly kimondhatatlan ékességek és halhatatlan érdemek, a' mellyek Sz. Felségedet Isten és emberek előtt nagygyá, 's miránk nézve és minden jó emberekre nézve pedig, legfőbb bámulásra és szeretetre méltóvá teszi. De van is ezen égi adományokban valami, a' melly különösen minket is illet; a' tudniillik, hogy Sz. Felséged ép-

pen ezen, az Isten előtt illy nagyon kedves jósága által 's Virtusainak egyéb illy fénylő ékessége által, nem tsak a' maga tulajdon, hanem a' mi igen kegyelmes Uralkodónknak jámbor Országló páltzája alá vettetett minden népeknek boldogságát, és így a' miénket is, az Isteni Gondviselésnek szeretettel tellyes rendelései szerént, eszklözli; mint hogy az Isten a' Fejedelmekért, a' kik őtet félk és szeretik, népeiket is megáldja.

„Mindenható! tarts-meg nélünk egy illy jó és Felséges Aszszonyt! egy illy jó és Felséges Anyát! Adj a' mi esztendejünk ből az Övéihez! Világoljon Ő illy sok népeknek és nemzeteknek ezen fényes thronuson hosszú időlig, 's buzdítsa szívünket az erántad való szeretetre szeplőtelen életének példája által! Szamosítsa a' menyország eránt való számtalan érdemeit napról napra! Eljen éretted! Eljen illy sok Országokért 's az Austriai egész Mönarkhiáért! Szemlélhesse a' Magyar nemzet ezen Felséges Koronás Királynéjában a' maga legboldogabb, legditsősségesebb, szeretett 's szerető Anyját!

„Hogy az Isten Felségednek mind ezeket megadja, mi minden napokon belső buzgósággal imádkozunk Szentséges Felségedért; és ez az, a' mit mi Felségednek, a' magunk és Küldőjink nevünkben, egész szívvel megújítva kívánunk, 's egyszersmind magunkat, Felséges Királyi kegyelmébe és kegyességébe ajánlván, legbelsőbb hajtandósággal 's legmélyebb alázatossággal maradjunk holtunk napjáig elkötelezettek.“

Ő Felsége a' Császárné és Királyné, hasonlóképpen Déák nyelven, így felelt: —

„Előttem nagyon betses az a' belső hüségi érzés, mellyet a' Magyar Országi 's az azzal össze tsatoltatva lévő tartományok Rendjei ezen fényes Küldöttség által tudtomra adtak.

„Ha az Egek a' Rend Uraktól az én boldogságomért és megtartatásomért hozzá felemelt ohajtásokat meghalgtaják, meggyőződöttök lehetnek a' Rendek az eránt, hogy én az ő kívánságaiknak beteltyesedéséért tsak úgy fogok örvendeni, ha minden napjaimat az én Felséges Urannak és igen szeretett Férjemnek 's Kegyelmes Atyámnak és Királyomnak drága élete' megtartására 's megnyujtatására szentelhetem, a' Magyar Nemzet 's az Ő Felsége országoló páltzájának engedelmeskedő minden népek eránt pedig, anyai jó indulatomat 's jó akaratomat kimutathatom.

„Kérem a' Küldöttséget, adja tudokra Küldőjnek, hogy én a' Rendek' gyermeki szeretetének ezen megbizonyítását, kegyelmesen fogadtam, 's tegyék őket egyenes jó indulatom és kegyelmem eránt bizonyosokká.“

Posony. — „Mind két Tábláknál minden napiaik (így irtak ott a' Febr. 24-dikén költ Újságok) az Országgyülesi Ülések. A' T. Rendek azonnal, hogy a' Mánásokhoz küldött Izenetjeikre tétetődő észrevételeket veszik, azokat megfontólják 's a' Mánások' Táblájához ismét vissza küldik.

„E-közben igen számos Kiküldöttség is nevezteteti-ki N. Mélt. Vég h Istrán Ur Ő Ex.jának a' Korona-örzönök előlülése alatt, a'-végre, hogy a' felállittatandó Akadémiának alapját 's egész elintéztetését, olly módon készittse-el, hogy Országgyülesi tanátskozás alá vétethessék.

„Első ülését ezen Kiküldöttség Febr. 21-dikén estvéli 5 óraker az Országgyülesi palotában tartotta. Rá van ezen Kiküldöttségre bizattatva, hogy a' dolog' minden környülállásainak érett megfontolására elégséges időt vegyen magának, olly módon, hogy ha szintén az alatt, míg az Izenetnek Praeferentialéji fontoltatnak

's elkészülnek, ő a' maga planumát el nem készithetné is, ezen tárgy azután különös Felírásban is Felség' elejébe terjeszthessék meg szemlélés és Felséges helybehagyás végett.“

E r d é l y.

Császár és Király Ő Felsége kegyelmesen méltotatott az Erdélyi Szász Nemzet meghalázott Grófjának, Kormányzéki Tanátsos M.gos Trätler János Úrnak helyébe, ugyan az Erdélyi Kormányzó Szék' egyik Tanátsosát Mélt.gos Wachsmann Urat, az ő sok esztendőtől fogva való szolgálatai által szerzett érdemeit tekintvön, a' Szász Nemzet Grófjává kinevezni.

Ezen Nagy Fejedelemséget ismét két Nagy és Nevezetes Méltóságoktól fosztá meg a' könyörületlen halál, már néhai Nagyméltóságú L. B. idősb Bánffy László, nyugodalomban volt K. Kormányzéki Tanátsos Úrnak; és N. M. Gróf Vass Samuel Ur' Özvegyének született Gróf Bethlen Rosália Asszszonynak, Csillagkeresztes Dámának, a' mulandó életből az örökkévalóra lett elköltözések által. Ez életének 74-dik esztendejében múlt-ki a' világból, kinek az ő fő rangú születésével, és fő Rangjával megegyező vala lelkének, és karakterének ritka mértékben lévő kimiveltetése; és sok szép erköltssei egy érzékeny nemes szívvel öszve kaptoltatva, a' világban boldogságot, és áldást terjesztének. Azért ezen vesztesség közönseges szomorúságot gerjesztett, kíváltképpen két kedves gyermekében, és számos onokáiban, kik közül egyik született Csáky Rosália, Ő Excellentiájának B. Josika Jánosnak, az Erdélyi K. Kormányzéki Elölülőjének Hitvesse.

A' boldogúlt Báró Bánffy László, folyó Febr. 9-dikén délutáni 5 és 6 órak között, egésségének sokáig tartott gyen-

gélkedése után múlt-ki e' világból! Egy közönségesen betsültetett, tanult, kedves, kellemes maga viseletű, jó-tévő hazafit, hasznosan foglalatoskodott Királyi Tanácsost vesztett-el szemöllyében a' Haza és Fejedelem.

Orosz Birodalom.

Jan. 27-dikén úgy írtak Taganrogból, hogy Erséboth Császárné meglehetősen kívánt jó egészségben van; minden nap' likotszik, s erejeszemlátomást gyarapodik.

A' nagy emberek' száma naponként nevékedik Petersburgban. A' Bádeni Leopold Márkgróf Febr. 4-dikén megérkezett oda; Hertzog Vellingtont is minden órán várták, mint hogy Febr. 17-dikén Berlinbe már megérkezett vala.

Januáriusnak utolsó napján fényes katonapompával adattak által Petersburgban a' Testörző Regementek és a' Katona plánta-vidékek' számos Küldöttségeiknek a' böldögült Császár formaruháji, melyeket Miklós Császár örök emlékezetben való megtartás végett a' most nevezett fegyveres sergeknek ajándékozott. A' Küldöttség a' Kastély piatzán megjelenvén, a' formaruhákat egy-egy Stabális tiszt, ki mellett két Assistentek mentek, vitte-ki hozzájuk feketé bársony. párnátskákon, melyeket a' Küldöttségek által vévén, halotti szomorú muzsikával tértek vissza, mindenik a' maga kaszár májába.

Folytatása a' közelébb költ Magyar Kurir' utolsó levél-lapján felbe maradott Előadásnak az Orosz Összecsésküvésről: —

„A' Bünösöknek vallástételeikből kivilágosodott —

„1-ször, hogy ők azon dolgoztak, hogy 1815-nek végén és 1816-nak elején egy Titkos Társaságot állítsanak lábra, számos al-ágazatokkal és két féle célzás-

sal, tudniillik egy mindnyájok előtt esmeretes és egy titkos célzással. Az első volt a' Jó-tétel; a' második valóságos Cél, de a' melly csak a' felszenteltetett, nagyon kevés tagoknak volt tudokra, a' birodalomnak Politikai Reformáltatása volt.

„2-ször, hogy ezen Utóbbiak (melly első bizonyosága azon célzásnak, mely őket lelkesítette) már 1817-ben tanácskoztak Moskau-ban azon eszközök eránt, mi módon kelljen Sándor Császárt megölni, azon szempillantatban, midőn ő a' maga Familiájával együtt ezen fő várost meg fogná látogatni, a' melly már ekkor a' Császár iparkodása és jó tettelei általa' maga omlásaiból ismét teleemelkedett vala. Ők ezen imádott Monárkhának életbenlétét úgy nézték, mint annak meggyőzhetetlen akadályát, hogy plánumaikat végrehajthassák. Már sorstörzés által akarák meghatározni, hogy ki legyen közzülök a' Császár' gyilkosa, midőn azonközben az Összecsésküdek közzül az egyik magát arra önként elajánlotta. Hanem vagy azért, hogy a' meghatározott szempillantatban a' lelliesmeretnek egy utolsó megszallalása őket elrettentette, vagy pedig talám hogy revolúziós plánumjaikat még jobban megérlelni akarták, jónak találták a' gyilkosságot más időre halasztani.

„3-ször, hogy 1818-ban, midőn azt vennék eszékbe, hogy az ő Társaságoknak kiágazásai még nem terjesztették volna elég jól ki magokat, ugyan Moskau-ban ismét össze gyülekeztek, és a' Társaságnak, illy nevezet alatt: a' Közönséges Jó barátainak vagy a' Zöld Könyvnek Társasága, új elintéztetést adtak. Ezen Társaság folytában megtartotta a' két féle célzást, de úgy, hogy a' tagok mindnyájan ne csak jó-tételeknek gyakorlásában vegyenek részt; hanem az is kötelességeiké tétetett, hogy a' felvilágosodáson 's az erköltsi jobbuláson is munkálódjanak. A' Politikai

Reformátzióinak munkája tovább is a fő tagok' titka maradott, kik az elméknek ehhez való elkészítettésén dolgoztak, 's Adeptjeiknek számát lehető módon nevelték.

„4-szer, hogy 1821-ben megesmérvén a Bűnösök, hogy az ök' várokozásának még ezen eszközök se feleltek volna meg, ugyan Moskauban harmadik gyűlést tartottak, mellyen a Társaságnak minden Szakaszaitól Követek jelentek meg, hanem a vélekedések különbözők lévén, és a Fők azt vévén eszelékbe, hogy a tagoknak nagyobb száma az ő Politikai célzásaitak nem hagyná helybe, azt a jóvallást tették, hogy a Társaság oszlattassék szélyel: a melly javallást ugyan mindnyájok, némelyek ugyan egyenes szívűséggel, de mások tsak színből elfogadták. Ezen idő-ponttól fogva, sok tagok, kik addig a szóban forgó Társaságnak valósággal tagjai valának, megszűntek abban tovább részesülni.

„5-ször, hogy az Öszszeesküvésnek valóságos tagjai ezen Társaságnak maradványából újabb Társaságokat formáltak, a mellyekbe már tsak rendkívül nagy előrevigyázással vétetődtek-fel a tagok, 's a mellyeknek egymástól való belső függéseik legmélyebb titokban tartattak.

„6-szor, hogy ezen Társaságoknak fejeik, iparkodásaikat egyesítvén ugyan ezen idő-pontban arra határozták-el magokat, hogy az armáda' segedelmével revolúziós mozdulásokat tegyenek, és hogy ezen végre a köz-katonákat 's a Kompániák' és Regementek' Kommandánsaikat a magok részekre hódítani iparkodtak.

„7-szer, hogy ezen Társaságokban, ahoz képpert, mint a tagoknak személyes kivánságaik magokkal hozták, többféle újítási plánumok jóvallattak; hogy némelyek olly Országlásnak behozattatását kívánták, melyben a fő Hatalomnak gyakorlása egy Triumviratusnak kezébe adattatna, hogy annak magok istagjaikká lehessenek; hogy mások a birodal-

mat több független, de egymással öszsze szövetkezett Részekre akarták darabolni, a mellyek Státusoknak nevezetődnének, azzal hízelkedvén a Fő-öszszeesküdtek magoknak, hogy ezeknek Fejeikké lehetnek; hogy ismét mások azt forgatták elméjekben, hogy a birodalomtól több tartományokat elszaggassanak, vagy azért, hogy azokból tellyes függetlenséggel bíró országokat tsináljanak, vagy azért, hogy azokat a szomszéd Hatalmasságoknak engedjék.

„8-szor, hogy ezen zavarék gondolatok, 's illy isolált, éppen olly val mint bűnös ditsősségszomjúzás miatt semmi vég-plánumban meg nem egyezhettek; de azonban az Öszszeesküvés' Fejei azon rettentő feltételt, mellyet 1817-ben elintéztek vala, tudniüllik, hogy a ditsősséges emlékezetű Sándor Császárt megöljék, most ismét megújították.

„9-szer, hogy már 1823-ban végre akarták az Öszszeesküvés' két tagjai ezen iszonyú plánumot hajtani, 's hogy e-végre B o b r u i s k b e vették útjokat, hol a Császár akkor által-útozandó vala; és tsak az által gátoltattak meg bűnös célzásoknak megpróbálásában, hogy társaik nem érkeztek-meg a rendelt időre.

„10-szer, hogy ezen bűn 1825-ben még egyszer meghatározatván, egy, a Császártól jó-téteményekkel meghalmaztatott ember vala az, a ki egész indulattal kijelentette azon kívánságát, hogy a Császár megölettenessék, még pedig úgy, hogy hallani se akart a dolognak továbbhallasztatásáról; 's hogy osztán meghatározóda, hogy T a g a n r o g b a, hol a Császár ekkor tartózkodott, gyilkosok küldettesenek; hogy ezen gyilkosok az úgy nevezett Egyesített Slávolk' (Tótok') társaságából valók voltak légyen, hanem hogy további és újabb tanátskozások után tsakugyan olly határozás tétetett, hogy tsak majd Májusban (1826-ban) ölettenessék-meg a Csá-

szár, midőn, mint az Őszzeesküvés' fejei gyanították, Bela-Cserkoffba fogna Mustratartásra menni.

„11-szer, hogy régeztire egy más eszevesztett gonosz bűnös, 1825-ben, őszön, a' birodalomnak legtávolabbi végéről, Petersburgba jővén, az úgy nevezett F.s z a k' társaságának, melybe magát előbb felvétette vala, a' maga karját a' Császár' meggyilkolására, elajánlotta.

„12-ször, továbbá, hogy minckutánna egy rövid de halálos betegség az Isteni Gondviselésnek felfedezhetetlen határozásait betöltötte 's az Orosz birodalmat a' maga Monarkhájától és Atyjától megfosztotta volna, az Őszzeesküdttek új fel-fordulási planumokat követelték; hogy mindenek előtte a' Császári Familia' tagjai egyről-egyik feláldoztassanak; hogy mindnyájok egyszersmind öletlessenek meg, és hogy a' támadás Petersburgban, Moszkában, 's az armádáknak Oszlályjainál is egyszersmind történjen.

„Azok az Orosz nevezetre érdemetlen emberek, a' kik ezen Őszzeesküvést főzték, nagyon meg valának tsalattatva mind a' főlők kitelhető eszközökre nézve, melyek tsupa semmik voltak, mind pedig a' revolúciónak valóságos kiűthetésére nézve, melyet ők már tellyesen elkészülve lenni gondoltak. Az ő próbáik, melyeket Dec. 26-dikán Petersburgban tettek, 's a' melyet Muravieff-Apostól Kiew mellett tett, megmutatták, hogy az Orosz nemzet' senmi némű részének segedelméhez nem bízhattak; mivelhogy azon kevés köz-emberek 's még némelly tiszték is, kik az Őszzeesküdtteket követték, tsak megtsalattott emberek valának, kik azt gondolták, hogy előbbször letett esküvésséket oltalmazzák 's azért verekednek. Ezen Petersburgi és Kiewi probatételek megmutatták azt, hogy az e-féle Őszzeesküvések, még ha nem éppen illy ügyetlenül intéztetnének is el, az Orosz birodalom-

ban a' magok czélzásokot soha el nem érhetnék.

„Még egyszer megemlítjük, hogy az Őszzeesküdttelmek, kivált a' nagy bűnösöknek száma nem nagy. Már mind azok a' Titkos Társaságok, valamelyeket ők fel-állítottak, esmertetnek; minden planumok, melyeket a' magok valaltságokban elintézték vala, felfedeztettek; minden eszközök, melyeket czéljoknak előérésére akartak fordítani, tudva vagynak; 's azon-vád alatt lévő személyek között, kiket a' Biztosságnak kérdőre kell vonni, bizonyos tekintetben, a' dolog' természeté magá, fontos különbségeket kiván tétettetni.

„Némelyek szerzőik és fejeik valának a' titkos társaságoknak. Mások, kik az elsőikkel közös bűnösség által össze-kötötten, rejtendő titkaikba is felszenteltetve voltak. Ismét mások, kiknek tsak eszközül kellett volna szolgálni azon czélzásokra, a' melyeket alaposan nem esmertek. Végre olyanok, kik, mint az el-tsábított katonák is, nem gondolták, hogy a' fennálló rend és a' törvényes Monarkha ellen fognak fegyvert. Ezen különbségek miatt haladni kellett a' vizsgálódó biztosság' munkájának.

„Ámbár a' főbb bűnösök már meggyőztettek bűneikről: a' Felséggyilkolónak, az Őszzeesküvés' szerzőjének, avagy azon embereknek, kik fegyveres kézzel fogattattak el, példás megbüntetésé mindazáltal szükségesképpen elhalasztott, azért, hogy a' Vizsgálódó Biztosság'nak ideje lehessen arra, hogy őket a' magok bűnös társaikkal szembeállítva kihalgathassa, 's a' bűnösöknek közönséges kihalgatásából 's az innét következő bizonyosságokból, a' bűnösöknek különbözőségét, arra intézvén különös vigyázását, hogy az ő ügyök ne terhelődjenek, meghatározhasa, 's olly végső ítéletet tehessen, a' melynek igazságos volta ellen senki semmit ne szollhasson.

„Egyéb eránt már nem messze van munkálódásának végződése, melyhez mi gyönyörűséggel teszszük ezen megjegyzést, hogy olly parantsolat van a' Biztosság' elibe adattatva, hogy a' Császárnak addig is folytában és legkisebb' halasztás' nélkül mind azokat a' személyeket nevezze-meg, kik a' környülállásoknak történelből való öszszetalálkozása miatti, valamely gyanura, melynek nem volt fundamentoma, fogattattak-el, kiket a' Császár azonnal el fog botsáttatni.“

Az Orosz Öszszeesküdtek' laistromában Kuchelbecker iselé fordult, a' ki Dec. 26-dikán másokkal együtt jelen volt az Isák' piatzán a' támadok között, hanem azután út vesztvén egész mostanig nem akadhattak réá. Tsak most találták-meg Varschaunak Prága nevű külső városában, a' honnét azonnal elvitette Konstantin Nagy Hertzeg Petersburgba. A' Wohlhyniai Testörzö Regementből Gregorieff nevű al-tiszt esmert rá, 's elfogván kézhöz szolgáltatva, a' mellyért 1000 Rubla ajándékot és Zászlótartóságot kapott.

A' Sándor Császár holt tetemeit fedező koporsó e' h. 15-dikén várattott Moskauba, hol, a' rendelések szerént három napokig kellett maradnia.

Miklós Császár, a' meghalt Császár Oranienbaum nevű tulajdon személyes Uradalmát, vagy kastélyát, a' hozzá tartozó falukkal együtt, Ersébeth Császárnénak ajándékozta.

„A' Moskaunak' 1812-ben történt elégeséből igen esmeretes Generális Gróf Roschtopsin, ugyan ezen városban, életének 61-dik esztendejében, múlt Jan. 30-dikán, meghalt.

Török Birodalom.

Már valaha, ezen kemény tél után, egyszer valami kedves tudósítással is szol-

gálhatunk azoknak, kik a' Görögölről jó szívvel olvasnak kedvező tudósításokat. Ezt valósággal kedvezőnek mondhatjuk rájuk nézve. E' szerént Messolongi megerdennli a' Görög Gibráltár nevet. Nagy hasonlatosságot találunk e' közt, s Gibráltárnak az 1781—1782 esztendők között az Anglus hajós sereg által, eleséggel és munitzióval lett szerentsés megraktattatása között. Egy szóval, a' mit a' Görög hajók most elkövettek, a' nélkül ditséretekre szolgál.

A' történet nagyon új. Tudjuk, 's mindenkéntelenek megesmérni, hogy Messolongi várát az abban lévő Görög örző sereg, melly megkülömböztetett vitézséggel, melly régen, 's melly eltökélt állhatatossággal védelmezte a' Fényes Porta' nagy ereje ellen; hanem a' mi sok tsak sok, 's azt is tudtuk már, hogy kivált azolta, hogy Ibrahim a' Török és Egyiptomi tengeri erőt a' Patrasi öbölbe gyűjtötte öszsze, 's fegyveres sergeit is nagyobbára annak vidékein vonta öszsze, hogy innét, majd mikor kívántatik, legnagyobb erejét Messolonginek ostromlására által szállithassa, arra jutott vala ezen vár, hogy a' Görögöknek legjobb barátjai is félteni kezdték az Ibrahim nagy ereje miatt, annyival is inkább, hogy illy hosszú ideig tartott ostromoltatás után lehetetlen vala minden hadi és eleségi készületek' dolgában szükségre nem jutnia. —

Azonközben azt a' tudósítást vevők Korfuból Febr. 9-dikéről, hogy Messolongi a' tenger felől imét szerentsésen megrakatott minden felé új, tengeri és hadi készületekkel.

A' Korfui előre való tudósítás így adja röviden elé ezt a' Görögökre nézve szerentsés történetet: — „

„Már két versben jelentek vala meg a' Görög hajók Messolonginak öbleiben. Első megjelenés' alkalmatosságával hatatosan vissza kergették őket a' Török hajók: de második versben, a' mi Januá-

Rúsnak 27-dikén éjjel történt, a' szél is a' Görög hajóknak kedvezvén, egy Török korvetére rohantak, mely nem messze Messolongitól a' Vasiladi nevű sziget mellett fenékre akadott vala, 's azt ott feléggették. A' következő napon 28-dikban a' Patrasi kikötőhely' elibe evezvén, ott hadi rendbe állottak, 's az abban nyúgvó Török hajós seregre hat Gyujtó hajókat beküldvén, 's a' szél még mind nekik kedvezvén, a' Török hajós serget Gyujtójik által nagyon megzavarták, a' melly pilantatot magok haszonra fordítván, azon Vasiladi nevű szigetre és erősségre, a' melly Messolonginek ágyujji által védelmezetik, az oda vitt hadi és eleségi készületeket szerentsésen kirakták. Jan. 29-dikén a' szél tellyesen eltsendesedvén egyik rész se tett semmi mozdulást, 's 30-dikban bántódás nélkül eleveztek a' Görög hajók a' Patrasi kikötő hely elől, hol adig, 27-diktől fogva, a' Török hajókat bezárva tartották.

A' Törökök' barátjai attól tartanak, hogy az ideji nagy hidegek miatt az Egyiptomi sergeknek és Arabsoknak Moreán nagyon sokat kellett szenvedniük, mint hogy ahoz ők éppen nem szoltak hozzá: hanem ezen tekintetben még semmi meghatározott tudósítást nem vettünk.

A' feljebb leírt történetet, melly szerint a' Görögök Jan. 28-dikán az eleséget Messolongibe szerentsésen bevitték, a' Febr. 20-dikán költ Triesti Observátor is hasonló modon közli egy Zantei tudósítás után, hanem, ha igaz a' mit ezen levél említ, Febr. 12-dikén nem voltak ugyan ezen Görög hajók illy szerentsések, mint hogy Messolonginál egész nap' mérgesen verekedtek vélek a' Török és Egyiptomi hajós csapatok, 's csak az estvéli setéség vetett a'

verekedésnek véget, a' nélkül, hogy a' vélek lévő hadi és eleségi készületeket, most is bevihették volna.

B é c s.

Estei Ferdinánd K. Fő Hertzog folytatja Petersburgban az ott találtató vezetességeknek vizsgálasát, főbbképpen a' katonai intézeteket. Egyéb idejét a' Cs. Familiával tölti.

Febr. 12-dikén különös fényességgel innepeltetett Petersburgban az Austriai Cs. K. Felség' születése napja. Ezen napra nagy galát és fényes parádét rendelt a' Császár, melynek annál nagyobb fényben való kitettése végett ezen napra még a' gyásznak letétedését is megparantsolta. Ő Felsege a' Sz. István K. Magyar Rendjének ezimerevel ékeskedve, Ferdinánd K. Fő Hertzogtól 's minden ott jelenlévő idegen Prinzeztől kísértetve jelent meg a' fényes pompákon. Beun az Udvarnál is hasonló fényességgel mentek véghez a' Felséges Szövetséges Társnak meg tiszteltetésére tartatott inneplések. Ugyan ezen intézettel a' Catholikusok' fő templomában is Te Deummal való nagy mise tartatott, hol az Austriai követtől 's a' hozzá tartozóktól, 's minden Petersburgban jelenlévő Catholikusoktól kísértetve jelent meg Ferdinánd Ő K. Fő H.ze.

A' pénzfolyamat Februárius' 25-dikén, közép áll:

A' Státus' 5 p. Centes Obligázióji 89 3/8
 Az 1820-béli sorsosok, 158 1/10
 Az 1821-béli hasonlók, 115 2/3
 Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligázióji, 47 1/4 forintot keltek, mind C. ben
 A' Bankó Aktziák keltek 1091 1/10 forint Con.pénzben.
 A' Császári és Hollandus Arany, huszasban 4 f. 42 kr.; V. Czedulában 11 for. 45. kr.